

Müptelasıyım Bu Aşkın Bayım

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Ocak 2023

Hoyrat bir renksiniz, bayım ve aşkın uleması...

Bense sözcüklerin müptelası

Tek kıvılcımdan doğan yangınında mevsimin

Göçebe kuşlar gibi serildiğim

Uzak coğrafyaların delişmen esintisine meylettığım

Ve ihbar ettiğim

Aşkın tuzağında kör topal meali bildiğim

Bunca gizin sarmalında

İçime doluşan kör kütük imgelerden

Sağdığim bir acı gibi

Akan yaşın her durağında

Bekler vaziyetteyim sizi.

Hicran ve efkârı kundaklayansınız

Özlemim dibine vurduğum bir sahte olmayan bir aşksınız

Ve ben sizi her halinizle içime çektim.

Alametifarikası ömrün

Dil yarası gönlün

Şiirlerimse adeta dilaltı

Ve hicvinde dünün

Güne methiyeler dizdiğim rüyasında mutlu günlerin

Bir bir konduğum kırık dalında yaşlı çınarın

Yasımla yoğrulduğumsa adeta kallavi bir yasa

Öğüdünü tuttuğum atalarım ve atım

Sarmalında gizin sekiyorum

Eşliğinde yalnızlığın şiirler biçiyorum.

İzafi bir eksende dönendiğim doğrudur

Varlığınızla duyduğum huzur da

Mutlak sayılardan bir aparat bellediğim

Güncesi ömrün kehanetler dilediğini söylerken

Acımla açtığım yüreğim size, bayım

Bayım bayım bayılmasam da peşindeyim bilinmezim

Metruk bir heceden firar etti gün
Ama yetmedi
Firari imgelerin resitalinde bu acı dinmedi
İçimi kıyan rezaletin müsebbibi
Zalimin zulmü daha nereye kadar?
Aşkı layığıyla yaşamanın zaferi
Belli ki Kerbela'sı ömrün
Beti benzi atmış bir yaprak gibi süzöldüğüm
Değil asla yalan

Son demindeyim bu aşkın
Nasıl da şaşkın peşindeyim kendimin
Arşı alaya çıkan acı yüklü mizacın beklemeye aldığı kadar
Mutluluğu hibe eden bir ruh gibi kasıtlı sevilmediğim
Ne yazık ki çok gerçek çok da acı.

Mimlenmiş varlığım
Mil çekilmiş gözlerine bir kere şahikanın
Pul pul dökülen sözcüklerden
Pırıltılı bir mintan dikmenin
Verdiği zevk de aşıkâr
Şimdimi güncelliyorum sızsizlikle
Dünümü gömüyorum görünmediğiniz her karede
Yarına Allah kerim, demenin mealidir
Kalemde dökülen bu isli sözcüklerin yolculuğuna
Baş koyduğum kadar yalnızlığın sert dokunuşlarına
Göge erdiğim
Gönlü everdiğim
Hazanı bir sağanak
Baharı nimet bildiğim
Sağdıcım şu kalem ne dese doğrudur

Vuku bulmadan yarın gözlerim nasıl daha açık kalacak?
Ukdesi dünün yoğurduğu duyguların korudur
İçimi yakan her acı her dert
Boyumu aşan dalgaların boyuna erişemediğim kadar
Ereceğim nihayetini beni çağırdığı da tek doğrudur
Müptelası bu aşkın kozamda saklı sırlarım

Sarmalında yalnızlığın, bayım
Ben ki şivesi unutulmuş bir rüzgârım
İçime ters estiğim kadar kaybolmaya yüz sürmüş
Bir duygunun müridi iken efkârım
Ve sonlanmış iken aşkla saltanatım...